

Byla C-620/19

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2019 m. rugpjūčio 20 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Bundesverwaltungsgericht (Vokietija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. liepos 4 d.

Kasatorė, apeliantė ir atsakovė:

Land Nordrhein-Westfalen

Kita kasacinio proceso šalis, kita apeliacinio proceso šalis ir pareiškėjas:

D. H. T., veikiantis kaip bankroto administratorius (ribotos atsakomybės) *J & S Service UG* bankroto byloje

Bundesverwaltungsgericht (Federalinis administracinis teismas)

NUTARTIS

<...>

Administracinėje byloje

D. H. T., veikiantis kaip bankroto administratorius
(ribotos atsakomybės) *J & S Service UG* bankroto byloje,
<...> Oiskirchenas,

pareiškėjas, kita apeliacinio proceso šalis
ir kita kasacinio proceso šalis,

<...> (orig. p. 2)

p r i e š

Land Nordrhein-Westfalen (Šiaurės Reino-Vestfalijos federalinė žemė),
<...>

atsakovę, apelianbę ir kasatorę,

<...>

dalyvaujant
federalinių interesų atstovui
Bundesverwaltungsgericht,
<...> Berlynas,

Bundesverwaltungsgericht 7-oji kolegija

<...>

2019 m. liepos 4 d. nutarė:

Sustabdyti bylos nagrinėjimą.

Remiantis SESV 267 straipsniu pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus dėl 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas, OL L 119, 2016 5 4, p. 1; klaidų ištaisymas OL L 127, 2018, p. 2) išaiškinimo: **(orig. p. 3)**

1. Ar Reglamento (ES) 2016/679 23 straipsnio 1 dalies j punktu taip pat siekiama apsaugoti mokesčių institucijų interesus?
2. Jei taip, ar formuluotė „civilinių ieškinių vykdymo užtikrinimas“ taip pat apima mokesčių institucijų gynybą nuo civilinių ieškinių ir ar šie ieškiniai turi būti jau pareikšti?
3. Ar pagal Reglamento (ES) 2016/679 23 straipsnio 1 dalies e punkto nuostatą dėl svarbaus finansinio valstybės narės intereso, susijusio su mokesčiais, apsaugos leidžiama riboti teisę susipažinti su duomenimis pagal Reglamento (ES) 2016/679 15 straipsnį siekiant apsiginti nuo civilinių ieškinių mokesčių institucijai bankroto ginčijimo byloje?

M o t y v a i

I

- 1 Pareiškėjas yra bankroto administratorius. Pareiškėjas prašo kompetentingos mokesčių institucijos informacijos apie bankrutuojančios skolininkės, ribotos atsakomybės bendrovės, mokesčius reikalavimams bankroto ginčijimo byloje nagrinėti.

- 2 Mokesčių institucija atsisakė tenkinti pagal Šiaurės Reino-Vestfalijos žemės *Informationsfreiheitsgesetz* (Informacijos laisvės įstatymas) pateiktą pareiškėjo prašymą suteikti informaciją apie gresiančias priverstinio vykdymo priemones ir pateiktus vykdomuosius raštus, gautus mokėjimus, laiką, kada sužinojo apie skolininkės nemokumą, taip pat atsiųsti visų turimų mokesčių kaupiamųjų sąskaitų išrašus už mokestinius laikotarpius nuo 2014 m. kovo mėn. iki 2015 m. birželio mėn.
- 3 *Verwaltungsgericht* (Administracinis teismas) iš esmės patenkino dėl tokio sprendimo pareikštą skundą. *Oberverwaltungsgericht* (Apeliacinis administracinis teismas) atmetė atsakove patrauktos federalinės žemės apeliacinį skundą ir nurodė, jog prašomos informacijos nedraudžiama pateikti pagal specialias mokestinių procedūrų teisės nuostatas, taip pat nėra tenkinami prašymo atmetimo pagrindai. Tiesa, nors prašoma informacija materialiniu požiūriu patenka į mokesčių slaptumo užtikrinimo sritį, ji nėra konfidenciali nei bankroto administratoriaus, nei (**orig. p. 4**) atitinkamo asmens, kurio mokestinė padėtis yra nagrinėjama, atžvilgiu. Teisė disponuoti mokesčių duomenimis nuo bankroto bylos iškėlimo momento perėjo bankroto administratoriui. Šis perėjimas taip pat apima verslo paslaptis ir mokestinius duomenis, kiek tai yra būtina bankroto bylai nagrinėti ir siekiant tinkamai valdyti nemokaus subjekto turtą. Bankroto administratorius turi teisę gauti iš bankrutuojančio skolininko informaciją apie visas su byla susijusias aplinkybes. Bankrutuojančio skolininko pareiga bendradarbiauti taip pat apima pareigą atleisti mokesčių instituciją nuo prievolės užtikrinti mokesčių slaptumą; šiuo aspektu konfidencialumo interesas turėtų būti mažiau svarus.
- 4 Kasaciniu skundu, kurį dėl principinės bylos reikšmės leido pateikti apeliacinės instancijos teismas, atsakovė toliau siekia, kad skundas būtų atmetas.

II

- 5 Bylos nagrinėjimas turi būti stabdomas, Europos Sąjungos Teisingumo Teismui (toliau – Teisingumo Teismas) būtina pateikti rezoliucinėje dalyje suformuluotus klausimus prejudiciniam sprendimui priimti (SESV 267 straipsnis).
- 6 1. Taikytinos Sąjungos teisės nuostatos išdėstytos Reglamento (ES) 2016/679 1 straipsnio 1 dalyje, 4 straipsnio 1 punkte, 15 straipsnyje ir 23 straipsnio 1 dalies e, i ir j punktuose.
- 7 2. Taikytinos nacionalinės teisės nuostatos buvo įtrauktos į *Abgabenordnung* (Mokesčių kodeksas, toliau – *Abgabenordnung* ir AO) bylos nagrinėjimo kasacine tvarka metu, priėmus 2017 m. liepos 17 d. įstatymą <...>, ir įsigaliojo 2018 m. gegužės 25 d. Šios nuostatos suformuluotos taip:
- 8 2a straipsnis. Nuostatų dėl asmens duomenų tvarkymo taikymo sritis
 „3. Šio įstatymo ir mokesčių teisės aktų nuostatos dėl asmens duomenų tvarkymo netaikomos tiek, kiek tiesiogiai arba *mutatis mutandis* pagal 5 dalies nuostatas

taikoma (**orig. p. 5**) Europos Sąjungos teisė, visų pirma Reglamentas (ES) 2016/679 <...> su pakeitimais“.

„5. Jei nenurodyta kitaip, Reglamento (ES) 2016/679, šio įstatymo ir mokesčių teisės aktų nuostatos dėl fizinių asmenų asmens duomenų tvarkymo *mutatis mutandis* taikomos duomenims, susijusiems su toliau nurodytais identifikuotais ar identifikuojamais:

- 1) mirusiais fiziniiais asmenimis arba
- 2) juridiniais asmenimis, teismumą turinčiais arba teisnumo neturinčiais asmenų susivienijimais ar turto mase.“

- 9 32e straipsnis. Santykis su kitais reikalavimais suteikti informaciją ir teisę susipažinti su informacija

„Tuo atveju, kai atitinkamas asmuo arba trečioji šalis pagal 2005 m. rugsėjo 5 d. *Informationsfreiheitsgesetz (BGBl. I, p. 2722)* su pakeitimais arba pagal atitinkamus federalinių žemių teisės aktus turi teisę susipažinti su mokesčių institucijos turima informacija, *mutatis mutandis* taikomi Reglamento (ES) 2016/679 12–15 straipsniai kartu su 32a–32d straipsniais. Išsamesnė, nei numatyta, informacija apie mokesčių duomenis nesuteikiama. 30 straipsnio 4 dalies 2 punktą netaikomas.“

- 10 32b straipsnis. Mokesčių institucijos pareiga pateikti informaciją, kai asmens duomenys yra gauti ne iš duomenų subjekto

„1. Mokesčių institucija neprivalo suteikti informacijos duomenų subjektui pagal Reglamento (ES) 2016/679 14 straipsnio 1, 2 ir 4 dalis, kaip ir Reglamento (ES) 2016/679 14 straipsnio 5 dalyje ir 31c straipsnio 2 dalyje nurodytais išimtiniais atvejais,

- 1) jeigu tokios informacijos suteikimas

- a) neigiamai paveiktų galimybes tinkamai vykdyti mokesčių institucijų ar kitų viešojo intereso įstaigų kompetencijai priskiriamas užduotis (**orig. p. 6**) kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2016/679 23 straipsnio 1 dalies d–h punktus, arba

- b) <...>

ir dėl šios priežasties šis interesas yra viršesnis už duomenų subjekto interesą gauti informaciją. 32a straipsnio 2 dalis taikoma *mutatis mutandis*.“

- 11 32c straipsnis. Duomenų subjekto teisė susipažinti su duomenimis

„1. Duomenų subjektas neturi teisės susipažinti su mokesčių institucijos duomenimis pagal Reglamento (ES) 2016/679 15 straipsnį, jei

- 1) duomenų subjektui pagal 32b straipsnio 1 arba 2 dalį neturi būti pranešta;
- 2) informacijos suteikimas neigiamai paveiktų mokesčių institucijos teisių subjekto galimybes nustatyti, įvykdyti ar apginti civilinius ieškinius arba apsiginti nuo subjekto pareikštų civilinių ieškinių, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2016/679 23 straipsnio 1 dalies j punktą; tai nedaro poveikio mokesčių institucijos pareigai suteikti informaciją pagal civilinę teisę;

<...>“

III

- 12 Prejudiciniai klausimai yra svarbūs sprendimui priimti. Nuo atsakymų į klausimus priklauso sprendimas dėl atsakovės kasacinio skundo. Prejudiciniams klausimams yra būtinas Teisingumo Teismo išaiškinimas, nes jie nei paaiškinti jo jurisprudencijoje, nei atsakymas į juos yra akivaizdus. Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą ir konkrečių prejudicinių klausimų svarbūs toliau pateikti argumentai.
- 13 Reglamentas (ES) 2016/679 nėra tiesiogiai taikomas šiuo atveju nagrinėjamomis faktinėmis aplinkybėmis; nėra kalbama nei apie (**orig. p. 7**) fizinio asmens (mokestinius) duomenis, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2016/679 1 straipsnio 1 dalies ir 4 straipsnio 1 punktą, nei apie duomenų subjekto teisę gauti informaciją, susijusią su duomenų apsaugos teise pagal Reglamento (ES) 2016/679 15 straipsnį. Su duomenų apsaugos teise susijęs duomenų subjekto statusas yra asmeninė teisė, kuri netampa nemokaus subjekto turtu, todėl bankroto administratoriui pereinanti teisė valdyti ir disponuoti pagal *Insolvenzordnung* (Bankroto įstatymas, toliau – *InsO*) 80 straipsnio 1 dalį šios teisės neapima. Vis dėlto Teisingumo Teismas, siekdamas užtikrinti vienodą Sąjungos teisės aiškinimą, ne kartą yra pripažinęs, kad turi jurisdikciją priimti sprendimą pagal prašymus priimti prejudicinį sprendimą, kurie pateikti dėl Sąjungos teisės nuostatų, esant tokioms situacijoms, kai faktinėms aplinkybėms pagrindinėje byloje Sąjungos teisė tiesiogiai netaikoma, tačiau šios teisės nuostatos yra tiesiogiai ir besąlygiškai taikytinos pagal nacionalinę teisę, remiantis joje esančia nuoroda į tokių nuostatų turinį (žr. 2006 m. kovo 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Poseidon Catering BV*, C–3/04, ECLI:EU:C:2006:176, 14 ir paskesnius punktus ir 2012 m. spalio 18 d. Sprendimo *Nolan*, C–583/10, ECLI:EU:C:2012:638, 45 ir paskesnius punktus).
- 14 Šios sąlygos šiuo atveju yra įvykdytos. *Abgabenordnung* papildymais teisės aktų leidėjas siekia, kaip visų pirma matyti iš AO 2a straipsnio 3 ir 5 dalių, nustatyti ne tik tiesioginio Reglamento (ES) 2016/679 taikymo sritį, bet pagal bendrąjį *Abgabenordnung* principą ir vienodas procedūrines normas, kurios paprastai yra ir asmens duomenų tvarkymo taisyklės, visiems subjektams, kuriems taikomi mokesčių ir mokestinių procedūrų teisės aktai, neatsižvelgiant į jų teisinę formą <...>. Nėra požymių, leidžiančių manyti, kad šis reguliavimo tikslas apima tik Sąjungos teisėje apibrėžtus mokesčius. Be to, kaip per posėdį paaiškino

Abgabenordnung pakeitimams vadovaujančios kompetentingos *Bundesministerium der Finanzen* (Federalinė finansų ministerija) atstovai, skirtingai tvarkyti duomenis pagal mokesčių mokėtojus ir mokesčių tipus būtų neįmanoma techniškai.

- 15 Be to, nacionalinės teisės aktų leidėjas siekė nustatyti bendros mokesčių proceso teisės viršenybę prieš federacijos ir žemių informacijos laisvės įstatymuose iš esmės nustatytas teises susipažinti su informacija (**orig. p. 8**) ir taip panaikinti informacijos laisvės įstatymų taikymą specifiniam duomenų apie mokesčius sektoriui <...>. Šis tikslas atsispindi AO 32e straipsnyje. Minėta nuostata negali būti aiškinama kaip nuoroda į teisinį pagrindą. Tai reikštų, kad dėl nuostatoje nurodyto Reglamento (ES) 2016/679 12–15 straipsnių *mutatis mutandis* taikymo trečiųjų šalių informacijos reikalavimams kartu su AO 32a–32d straipsniais šie reikalavimai neturint duomenų subjekto statuso visais atvejais nebūtų tenkinami, taigi nuostata būtų neveiksminga. Toks normos aiškinimas atsizvelgiant į AO 32e straipsnio pirmo sakinio formuluotę atrodo neįprastas. Be to, pagal *Bundesministerium der Finanzen* atstovų paaiškinimus per posėdį, tai taip pat neatspindi AO 32e straipsnio antrame ir trečiame sakiniuose išreikštų reglamentavimo ketinimų apriboti teisę susipažinti su informacija, jei tokia teisė yra suteikiama federacijos ir žemių informacijos laisvės įstatymuose, taip, kad ji neviršytų viršutine laikytinos *Abgabenordnung* nustatytos ribos.
- 16 Šiomis aplinkybėmis naujosios *Abgabenordnung* teisės normos negali būti aiškinamos „išskaidytai“ – vienaip faktinėmis aplinkybėmis, kurioms Sąjungos teisė taikoma, kitaip – kurioms netaikoma.
- 17 Dėl pirmojo klausimo
- Atsakymas į šį klausimą nulemia, ar mokesčių institucija apskritai turi teisę atsisakyti leisti susipažinti su duomenimis apie mokesčių mokėtojo mokesčius remdamasi Reglamento (ES) 2016/679 23 straipsnio 1 dalies j punktu. Iš AO 32c straipsnio 1 dalies 2 punkto, kuris, kaip nurodyta įstatymo aiškinamajame rašte <...>, grindžiamas Reglamento (ES) 2016/679 23 straipsnio 1 dalies j punktu ir kuriame, be to, aiškiai remiamasi šia nuostata, matyti, kad nacionalinės teisės aktų leidėjas darė tokią prielaidą. Vis dėlto kai kurie šios srities ekspertai laikosi nuomonės, kad leidžiančiosios nuostatos Reglamento (ES) 2016/679 23 straipsnio 1 dalies i ir j punktuose taikomos tik privatinės teisės subjektams; j punktas yra tik patikslinamojo pobūdžio, palyginti su plačios apimties i punktu, skirtu kitų privačių subjektų teisėms ir laisvėms apsaugoti <...> (**orig. p. 9**)<...>. Šią nuomonę patvirtina tai, kad svarbių visuomenės interesų apsaugai yra skirtos leidžiančiosios nuostatos Reglamento (ES) 2016/679 23 straipsnio 1 dalies a–h punktuose. Svarbūs finansiniai valstybės interesai biudžeto ir mokesčių srityje gali būti saugomi, pavyzdžiui, remiantis Reglamento (ES) 2016/679 23 straipsnio 1 dalies e punktu.
- 18 Dėl antrojo klausimo

Tuo atveju, jei mokesčių institucijos iš esmės gali remtis Reglamento (ES) 2016/679 23 straipsnio 1 dalies j punktu, būtina nustatyti, ar formuluotė „civilinių ieškinių vykdymo užtikrinimas“ taip pat apima gynybą nuo civilinių ieškinių. Nacionalinės teisės aktų leidėjas šiuo atveju laikosi būtent tokios nuomonės, kaip tai aiškiai matyti tiek iš AO 32c straipsnio 1 dalies 2 punkto teksto, tiek iš šios nuostatos motyvų <...>. Kaip per posėdį paaikškino *Bundesministerium der Finanzen* atstovai, Reglamento (ES) 2016/679 23 straipsnio 1 dalies j punktą aiškiai paminint AO 32c straipsnio 1 dalies 2 punkte ir atsižvelgiant į tikslą užtikrinti atitiktį Sąjungos teisei siekiama patikslinti, kad kalbama tik apie gynybą nuo civilinių ieškinių, kaip tai suprantama pagal šią teisės normą.

- 19 AO 32c straipsnio 1 dalies 2 punktu siekiama užtikrinti, kad tolygaus ir teisėto apmokestinimo ir mokesčių pajamų išsaugojimo tikslais civilinės teisės reikalavimų atveju mokesčių institucijos neatsidurtų nei palankesnėje, nei mažiau palankioje padėtyje už kitus skolininkus ar kreditorius; dėl šios priežasties pareiga suteikti informaciją turi būti nustatoma tik pagal civilinę teisę <...>. Šios nuostatos tikslas – ištaisyti „bankroto administratoriams palankią“ administracinių teismų jurisprudenciją dėl prašymų leisti susipažinti su informacija pagal federacijos ir žemių informacijos laisvės įstatymus <...>. Pagal šią jurisprudenciją bankroto administratoriaus teisė valdyti ir disponuoti pagal *InsO* 80 straipsnio 1 dalį taip pat apima mokesčių paslaptį sudarančią informaciją, kuri turi būti skirta (**orig. p. 10**) reikalavimams mokesčių institucijai bankroto ginčijimo byloje nagrinėti pagal *InsO* 129 ir paskesnius straipsnius <...>. Dėl tokios jurisprudencijos bankroto administratoriai galėdavo reikalauti iš mokesčių institucijų leisti susipažinti su duomenimis apie bankrutuojančio skolininko mokesčius ir tik turint šiuos duomenis paprastai atsirasdavo galimybė įvertinti reikalavimus mokesčių institucijai bankroto ginčijimo byloje. Pareikalauti informacijos iš kitų bankrutuojančio skolininko kreditorių bankroto administratorius gali tik pagal civilinę teisę, tokiems reikalavimams AO 32c straipsnio 1 dalies 2 punkto taikymas aiškiai nedaro jokio poveikio. Vis dėlto informacijos reikalavimai pagal civilinę teisę, remiantis suformuota *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas) jurisprudencija, priklauso nuo to, ar reikalavimas bankroto ginčijimo byloje iš esmės yra nustatytas ir ar siekiama tik patikslinti šio reikalavimo pobūdį ir apimtį. Taigi kol nenustatytas skolos grąžinimo santykis, bankroto administratorius dėl bet kokios reikiamos informacijos privalo kreiptis į bankrutuojančių skolininką <...>. Tai reiškia, kad teisę pareikalauti informacijos iš kitų kreditorių bankroto administratorius įgyja tik daug vėlesniame proceso etape; AO 32c straipsnio 1 dalies 2 punkto nuostata siekiama ateityje išvengti blogesnės mokesčių institucijos padėties šiuo požiūriu.
- 20 Reikia išsiaiškinti, ar šis reglamentavimo tikslas atitinka Reglamento (ES) 2016/679 23 straipsnio 1 dalies j punktą. Pagal šią nuostatą nacionalinės teisės aktų leidėjui suteikiami įgaliojimai, laikantis tam tikrų sąlygų, nustatyti civilinių ieškinių vykdymo užtikrinimo apribojimus. Sąvoka „užtikrinimas“ tradiciškai siejama su reikalavimo turėtojo (kreditoriaus) sfera ir visų pirma vartojama kaip iš esmės jau nustatyto reikalavimo užtikrinimo ar vykdymo sinonimas; taip pat galėtų būti suprantama, pavyzdžiui, Reglamento (ES) 2016/679 sąvoka

„the enforcement“ anglų kalba arba „l'exécution“ prancūzų kalba. Taigi gynyba nuo civilinių ieškinių negali būti tiesiog laikoma sąvokos „užtikrinimas“ dalimi. Tai dar labiau patvirtina aplinkybė, kad reglamento leidėjas Reglamento (ES) 2016/679 9 straipsnio 2 dalies f punkte, 17 straipsnio 3 dalies e punkte, 18 straipsnio 1 dalies c punkte ir 2 dalyje, 21 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje ir 49 straipsnio 1 dalies e punkte (**orig. p. 11**) išskiria sąvokas „pareikšti“, „vykdyti“ ar „apginti“ (teisinius reikalavimus). Lieka neaišku, ar teisinių reikalavimų gynyba taip pat apima gynybą nuo tokių reikalavimų <...>.

- 21 Tuo atveju, jei formuluotė „civilinių ieškinių vykdymo užtikrinimas“ apima mokesčių institucijos gynybą nuo tokių reikalavimų, kyla kitas klausimas: ar reikalavimai (šiuo atveju – reikalavimai bankroto ginčijimo byloje) atsakovui turi būti jau pareikšti, ar pakanka, kad būtų prašoma informacijos siekiant įvertinti tokius reikalavimus. Lingvistiniu požiūriu nevykusioje AO 32c straipsnio 1 dalies 2 punkto formuluotėje nurodoma mokesčių institucijos teisių subjekto gynyba nuo jam „pareikštų civilinių ieškinių <...>“. Suprantant žodį „pareikšti“ kaip žodžių „reikalauti“, „teigti“, „registruoti“, „reikalauti“ ar „įgyvendinti“ sinonimą, formuluotė „pareikštas“ reiškia, kad reikalavimo turėtojas (kreditorius) jau nurodė atsakovui (skolininkui) turintis tam tikrą reikalavimą, taigi reikalavimas iš esmės jau yra apibrėžtas. Ir priešingai, nepakaktų vien tikimybės, kurią dar reikia išsamiau išnagrinėti pasinaudojant prašomais duomenimis apie mokesčius, kad tokie reikalavimai mokesčių institucijai bankroto ginčijimo byloje turi pagrindą. Vis dėlto tuo atveju, jei prašyti informacijos būtų neleidžiama tik pareiškus reikalavimą bankroto ginčijimo byloje, minėta teisės norma iš esmės netektų prasmės, nes bankroto administratorius būtų jau anksčiau gavęs reikiamus duomenis. Dėl šios priežasties kolegija AO 32c straipsnio 1 dalies 2 punktą, atsižvelgdama į jo aiškiai apibrėžtą prasmę ir tikslą, supranta taip, kad formuluotė „pareikštas“ taip pat apima „dar pareikštinus“ arba „galimus“ reikalavimus. Kyla klausimas, kurį reikia išsiaiškinti, ar toks suvokimas atitinka Reglamento (ES) 2016/679 23 straipsnio 1 dalies j punktą.

- 22 Dėl trečiojo klausimo

Galiausiai reikia išsiaiškinti, ar nacionalinės teisės norma, pagal kurią teisė susipažinti su duomenimis pagal Reglamento (ES) 2016/679 15 straipsnį ribojama gynybos (**orig. p. 12**) nuo galimų reikalavimų mokesčių institucijai bankroto ginčijimo byloje tikslais, gali būti grindžiama Reglamento (ES) 2016/679 23 straipsnio 1 dalies e punktu.

- 23 Nacionalinės teisės aktų leidėjo suvokimu, AO 32c straipsnio 1 dalies 2 punkto nuostata siekiama užtikrinti, kad mokesčių institucija, be kita ko, tolygiau ir teisėto apmokestinimo ir mokesčių pajamų išsaugojimo tikslais, civilinės teisės reikalavimų atveju neatsidurtų nei palankesnėje, nei mažiau palankioje padėtyje už kitus kreditorius ar skolininkus; abu paminėti tikslai yra svarbūs tikslai, susiję su bendrais viešaisiais interesais biudžeto ir mokesčių srityje, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2016/679 23 straipsnio 1 dalies e punktą <...>. Atsižvelgdama į AO 32c straipsnio 1 dalies 2 punktą ir įstatymo pagrindimą

kolegija mano, kad teisės aktų leidėjas iš esmės siekė pasinaudoti leidžiančiąja nuostata Reglamento (ES) 2016/679 23 straipsnio 1 dalies j punkte. Vertinant sisteminiu požiūriu, tai patvirtina aplinkybė, kad teisės aktų leidėjas rėmėsi leidžiančiosiomis nuostatomis Reglamento (ES) 2016/679 23 straipsnio 1 dalies d–h punktuose (tik) kitose nuostatose, pavyzdžiui, AO 32b straipsnio 1 dalies 1 punkto a papunktyje, į kurį daroma nuoroda AO 32c straipsnio 1 dalies 1 punkte. Nepaisant to vis dėlto negalima visiškai atmesti galimybės, kad AO 32c straipsnio 1 dalies 2 punktą galima grįsti ir Reglamento (ES) 2016/679 23 straipsnio 1 dalies e punktu.

- 24 Vis dėlto nagrinėjamoje byloje ši prielaida kelia abejonių. Prašomi duomenys apie mokesčius aktualūs ne mokestiniais reikalavimams materialinės teisės požiūriu, bet visų pirma nemokumo teisės požiūriu reikšmingiems mokėjimo srautams, kaip teisiniams veiksams, kuriuos galbūt galima ginčyti pagal *InsO* 129 straipsnio 1 dalį. Dėl šios priežasties mokesčių institucijai teikiamas bankroto administratoriaus reikalavimas grąžinti pagal nemokumo teisę ginčijamus mokėjimus nepriskiriamas mokestiniais santykiais grindžiamiems reikalavimams. Dėl bankroto ginčijimo kreditoriams nepalankus teisinis veiksmas tampa negaliojantis, bet tai nelemia prievolės, kuri yra šio veiksmo pagrindas, negaliojimo. Priešingai, bankroto ginčijimu poveikio teisiniam ginčijamo mokėjimo pagrindui, šiuo atveju – mokestiniais reikalavimams – nėra daroma. Atsakovas privalo grąžinti bankrutuojančio skolininko jam atliktą mokėjimą, bet nepraranda teisės jį pirma įvykdyti, o dabar vėl (**orig. p. 13**) neapmokėtą reikalavimą (*InsO* 144 straipsnio 1 dalis), kurį gali įtraukti į skolinių įsipareigojimų sąrašą <...>. Tiesa, AO 32c straipsnio 1 dalies 2 punkto siekiu užtikrinti vienodą požiūrį į mokesčių institucijas ir kitus kreditorius daroma įtaka finansiniams valstybės interesams, nes mokesčių institucijos turi, jei reikia, grąžinti surinktus mokesčius ir įtraukti savo reikalavimą į skolinių įsipareigojimų sąrašą. Vis dėlto mažų mažiausiai abejotina, ar siekis apsisaugoti nuo šio „grąžinimo į pradinę padėtį“ turi būti laikomas pripažintinu „svarbiu tikslu“, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2016/679 23 straipsnio 1 dalies e punktą, tuo labiau kad bet kuriuo atveju nėra akivaizdžios tiesioginės sąsajos su tolygiais ir teisėto apmokestinimo užtikrinimu ir mokestinių pajamų išsaugojimu. Nacionalinės teisės aktų leidėjas taip pat turėjo omenyje visų pirma kitus atvejus, kaip matyti iš AO 32b straipsnio 1 dalies antrame sakinyje daromos nuorodos į AO 32a straipsnio 2 dalies nuostatą.

<...>